

hjælp ydet inden en bestemt dato. Det var således tilfældet ved tronskifterne i 1906 og 1912 og ved grundlovens 75 års dag i 1924. Efter socialreformens ikrafttræden har der fundet ekstraordinær eftergivelse af kommunehjælp sted i anledning af Danmarks befrielse fra den tyske besættelse, jfr. lov nr. 410 af 7. september 1945, ved tronskiftet i 1947, jfr. lov nr. 208 af 4. juni 1947, og i anledning af grundlovens 100 års dag den 5. juni 1949, jfr. lov nr. 144 af 31. marts 1949. Ved sidstnævnte lov blev der endvidere ekstraordinært givet adgang til opnåelse af aldersrente for visse grupper af personer, som på grund af lovens krav om medlemskab i den offentlige sygeforsikring som betingelse for at kunne oppebære aldersrente hidtil havde været udelukket fra sådan rente.

Tilsvarende bestemmelser er optaget i nærværende lov, om hvis enkelte bestemmelser skal bemærkes:

Lovens § 1, stk. 1, omfatter de samme arter af *kommunehjælp*, der blev eftergivet ved lovene nr. 410 af 7. september 1945, nr. 208 af 4. juni 1947 og nr. 144 af 31. marts 1949 (årbog 1948—49, side 314). Bestemmelsen i § 1, stk. 2, der er enslydende med § 1, stk. 2, i eftergivelsesloven af 31. marts 1949, skyldes hensynet til at *undgå dobbeltforsørgelse* i tilfælde, hvor der senere tilstås invaliderente, arbejdsløshedsunderstøttelse eller lignende med tilbagevirkende kraft til en person, der, medens sagen herom var til behandling, allerede har modtaget kommunehjælp til afhjælpning af det foreliggende trangstilfælde.

Efter folkeforsikringslovens § 1, stk. 2, er det som hovedregel en betingelse for at få tillagt *aldersrente*, at pågældende enten har sygeforsikret sig eller sikret sig adgang til at blive sygeforsikret i en for ubemidlede anerkendt sygekasse eller i en statskontrolleret sygeforening (fortsættelseskasse), d. v. s. at pågældende enten skal være nydende eller bidragydende medlem af en sådan sygekasse eller sygeforening. Med hensyn til adgangen til at blive optaget i sygeforsikringen gælder tillige efter folkeforsikringslovens § 83, stk. 7, den regel, at sådan optagelse som regel ikke kan finde sted, når pågældende er fyldt 40 år. Kun forsåvidt forpligtelsen til at søge optagelse i sygeforsikringen, jfr. herved lovens § 11, stk. 1—7, er indtrådt efter det fyldte 40. år, er aldersgrænsen for optagelse det 60. år.

Ved bestemmelsen i nærværende lovs § 2 åbnes der adgang til aldersrente for alle, der den 5. juni 1953 opfylder betingelserne for at få tilstået aldersrente, uanset at foranstående betingelser ikke er opfyldt. Personer, der ikke er renteberettigede, fordi de er i kontingentrestance til sygeforsikringen, men som efter loven har mulighed for at berigtige restancen, er dog undtaget, jfr. lovforslagets § 2, stk. 2.

I § 2, stk. 3, er der som i 1949 optaget en bestemmelse om,